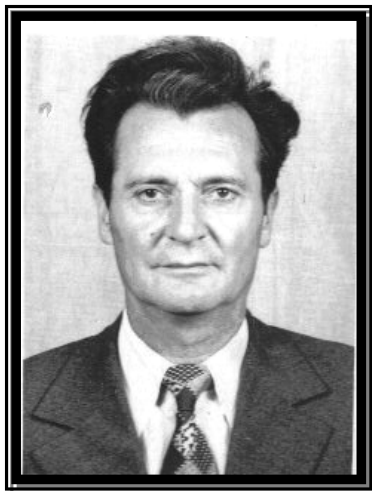

**PROF. UNIV. DR. VASILE ADĂSCĂLIȚEI
(1929-2007)**

În vara acestui an timpul n-a mai avut răbdare și a plecat dintre noi, la sfârșitul lunii iulie, profesorul Vasile Adăscăliței.

A văzut lumina zilei la 24 aprilie 1929, în Florești, comuna Hurujești, județul Bacău, într-o casă de învățători, în apropierea unei puternice zone etno-folclorice, cea a Colinelor Tutovei, în vechiul ținut al Tecuciului. Fără îndoială, copilăria sa a stat sub semnul emoționantelor tradiții de sfârșit de an, asupra cărora avea să se aplece cu predilecție. Poate de aceea, cercetările sale au avut în centrul atenției teatrul popular de Anul Nou, o temă mai puțin cercetată. Tot în satul său avea să fie martor la arhaicele jocuri de priveghi, care i-au stârnit interesul, consacrandu-le un studiu temeinic.

A avut idei novatoare în domeniul etno-folcloristicii, aplecându-și privirea asupra unor genuri noi. În acest sens stă mărturia unui fost student de-al său, profesorul Dan Ravaru: „O trăsătură distinctivă a sa ca folclorist o constituie și perceperea creației populare ca un fenomen viu, peren, gata să găsească noi forme de supraviețuire în condițiile existenței moderne...”. Însă, merită a fi pomenite calitățile sale profund umane care au marcat amintirea multora dintre ucenicii săi: „A reușit să fie, dintre toți profesorii pe care i-am avut, cel mai apropiat de studenți, încercând să-i cunoască pe deplin...”.

Pentru aceasta, să ne rugăm pentru sufletul său! Dumnezeu să-l odihnească în pace!

*

Vasile Adăscăliței a absolvit Facultatea de Filologie a Universității „Al. I. Cuza” din Iași în 1952. Din 1959 își începe cariera

universitară ca asistent. Susține doctoratul în 1972, la București, cu teza *Teatrul popular de Anul Nou în Moldova*; în același an, devine conferențiar. A fost profesor al Facultății de Litere până în 1999.

Cercetările sale de teren, împreună cu studenții, s-au concretizat în vreo 400 de benzi de magnetofon, precum și a aproximativ 4000 de dosare, care constituie Arhiva de Folclor a Facultății de Litere din Iași.

Opera sa științifică și publicistică numără peste 360 de titluri, bibliografie adunată într-o broșură. Este autorul a numeroase studii și articole, precum și a unor antologii și culegeri de folclor. Dintre acestea menționăm doar câteva, suficiente, totuși, pentru a avea o imagine de ansamblu.

Studii și articole

Răvașul versificat și amintirea, specii folclorice relativ noi, 1961.

Jocul ursului de Anul Nou în Moldova, 1970.

Ceata de flăcăi în Moldova. Particularități structurale și funcționale, 1980.

Jocuri de priveghi din județul Bacău, 1981.

„*Mocănașii*” *la valahii din Moravia*, 1982.

Jocul și cântecul de priveghi în județul Vaslui, 1994.

Vălăretul, ceata flăcăilor care organizează viața marilor sărbători rurale din Bucovina până mai jos de Milcov, 2000.

Antologii și culegeri de folclor

De la Dragoș la Cuza Vodă. Legende populare istorice românești. Ediția I, 1966, ediția a II-a, 1974, ediția a III-a, 1988.

Teatrul folcloric din județele Bacău și Neamț. Cu un studiu introductiv: *Despre varietatea și caracteristicile principale ale teatrului folcloric propriu-zis în județele Bacău și Neamț*, Bacău, 1968.

Teatrul folcloric din județul Iași. Culegere întocmită împreună cu Ion H. Ciubotaru, Iași, 1970.

Cuza Vodă în tradiția populară, București, 1970.

Teatrul folcloric de Anul Nou din județul Vaslui, Vaslui, 1971.

Předu, předu, pohádku! (*Toarce, toarce, pisicuță!*). Antologia celor mai frumoase basme românești, traducere în limba cehă de Marie Kaková, Praga, 1980.

La titlurile de mai sus adaug încă unul: *Istoria unui obicei. Plugușorul*, Iași, 1987.

În ultimii ani și-a adunat în trei volume principalele studii și articole, selectate pe trei zone geografice: Rădăuți, Vaslui și Bacău.

Românitatea de sus. Repere etnologice. Prefață de Vasile I. Schipor. Postfață de Victor Iosif, Rădăuți, 2004.

Un pol de contribuții etnografico-folcloristice privind realitățile vasluiene. Postfață de Dan Ravaru, Vaslui, 2005.

Concert etnologic în cuvinte pe portativul treimii sud-vestice a Moldovei dintre bazinul Siretului și Carpați. Postfață de Constantin Donea, Bacău, 2006.

Lucian-Valeriu LEFTER